

**Міжнародна науково-практична Інтернет-конференція
«Облік, оподаткування і контроль: теорія та методологія»
17 грудня 2021 року, м. Тернопіль**

- реалізувати в аудиторській діяльності спеціально розроблені програмні продукти, завдяки яким аудитори зможуть значно підвищити якість аудиторських послуг;
- страхувати цивільно-правову відповідальність суб'єкта аудиторської діяльності перед третіми особами, що передбачено чинним законодавством;
- удосконалювати професійні знання аудитора для забезпечення високого рівня кваліфікації.

Якщо врахувати зазначені аспекти, то вдасться забезпечити високу якість послуг та суттєво зменшити аудиторський ризик.

Список використаних джерел:

1. Аудит: навч. посіб. / [М.С. Пушкар, М.Р. Лучко, Л.А. Будник, С.Р. Романів та ін.]. Тернопіль: ТНЕУ, 2014. 275 с.
2. Загородній А., Пилипенко Л. Ризики аудиторської діяльності: їх сутність і класифікація. Формування ринкової економіки в Україні: матеріалами міжнар. наук.-практ. конф. «Обліково-аналітичні системи суб'єктів господарської діяльності в Україні» (Львів, 25-26 бер. 2005 р.). Львів, 2005. 13-16 с.
3. Станкевич Г. Аналіз аудиторських ризиків під час перевірки: практичний аспект. Аудитор України, 2015. № 5 (234). URL: https://www.pspaudit.com.ua/files/stankevic_anna.pdf
4. Фабіянська В.Ю., Бельдій А.М. Комп'ютерний аудит в Україні в контексті вимог європейського законодавства. Облік і фінанси. 2019. № 3 (85). 129–137 с.
5. Чубай В.М., Галань О.А. Методики оцінювання аудиторського ризику: суть, недоліки та заходи їх усунення. Науковий вісник НЛТУ України : зб. наук.-техн. праць. 2011. Вип. 21.5. Львів. 196-202 с.
6. Міжнародні стандарти аудиту. Міжнародні стандарти контролю якості, аудиту, огляду, іншого надання впевненості та супутніх послуг, видання 2016-2017 року. Частина I, Частина II, Частина III. URL: <https://mof.gov.ua/uk/mizhнародni-standarti-auditu>

Ігор ЛОЙКО

магістр

кафедри фінансового контролю та аудиту
Західноукраїнський національний університет
Тернопіль, Україна

Зоряна ЛИТВИН

кандидат економічних наук

доцент кафедри фінансового контролю та аудиту
Західноукраїнський національний університет

ОРГАНІЗАЦІЯ АУДИТУ ВЛАСНОГО КАПІТАЛУ ПІДПРИЄМСТВА

Питання організації аудиторської перевірки на підприємстві є вкрай важливим, оскільки раціональна організація дозволяє заощадити час, систематизувати роботу, виділити ключові моменти та зібрати аудиторські докази, достатні для формулювання об'єктивного судження про достовірність інформації облікової системи. Аудитор, отримуючи замовлення,

розглядає клієнта як цілісну систему із функціональними внутрішніми зв'язками та взаємодією із зовнішнім середовищем. Формулює судження про представників економічної системи, що наділені найвищими повноваженнями, менеджмент, працівників, відповідальних за конкретні ділянки роботи. Аудитор виділяє основні процеси та підпроцеси підприємства (інвестування, постачання, виробництва, збуту тощо), розподіляючи їх на мікроелементи – об'єкти обліку (запаси, необоротні активи, власний капітал чи інші категорії обліку, що становлять окремі ділянки перевірки). На підставі аналізу особливостей діяльності суб'єкта господарювання, структури управління тощо, аудитор у край важливо виділити ключові моменти у контрольній перевірці та на підставі принципу системності відобразити їх у плані та програмах аудиту, обрати дієві аудиторські процедури, сформувані обсяг вибірки, підготувати нормативно-правову базу, необхідну для ретельної перевірки об'єкта аудиту.

Організація такої ділянки роботи, як аудиту власного капіталу є в край важливою, оскільки створення господарських структур розпочинається із формування капіталу та закріплення управлінсько-майнових прав учасників товариств в установчих документах. Належне юридичне оформлення засновницьких документів, облікова оцінка, відображення процесу утворення, внесення змін до власного капіталу, операції, пов'язані із змінами вартості акцій, часток у статутному капіталі та виплати дивідендів є важливими об'єктами аудиторської перевірки. Сенс аудиту формування власного капіталу та укладу установчих документів полягає в тому, що, можливо, є допущені помилки або обман у наслідок юридичного оформлення документів, невідповідність їх змістовної частини вимогам законодавства, неспівставність положень установчих документів, методики формування власного капіталу з умовами ефективного ведення господарської діяльності. Інакше кажучи, це означає, що система формування й обліку власного капіталу є неефективною, не повністю надійною.

Для оцінки величини ризику виявлення недостовірної інформації в процесі формування установчих документів та власного капіталу аудитор повинен вивчити характер діяльності підприємства-клієнта, господарські операції (звичайні), які найчастіше повторюються, а також виділити незвичайні, нетрадиційні, надзвичайні операції і причини, що зумовили їх; вивчити основні питання юриспруденції та законодавства, що стосуються порядку формування установчих документів і власного капіталу на підприємстві, і сам процес ведення обліку власного капіталу та складання звітності; склад і кваліфікацію працівників бухгалтерії, особливо головного бухгалтера, а також посадові інструкції і розподіл функціональних обов'язків між обліковим персоналом та інші важливі питання, які стосуються такої категорії обліку як власний капітал. Тому першочерговим завданням аудитора повинне бути правильна організація роботи, пов'язаної із перевіркою методики формування установчих документів підприємства та його власного капіталу, що і визначає актуальність обраного питання.